

PREDSTAVITVENI ZBORNIK za
drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski program »Italijanščina«
za študijsko leto 2020-2021

1. splošni podatki o študijskem programu:

naziv programa:	Drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program »Italijanščina«
členitev:	
- ime	»Italijanščina«
- stopnja	drugostopenjski (magistrski)
- vrsta	pedagoški dvopredmetni
- trajanje	2 leti (4 semestri) oz. 120 kt v celoti, samo »Italijanščina« 60 kt

2. Temeljni cilji programa in splošne ter predmetno-specifične kompetence, ki se pridobijo s programom

Drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski programi izobražujejo študente in študentke na splošnem humanističnem področju in jih hkrati usposobijo za prenos usvojenega znanja v različne vrste in oblike izobraževanja na vseh šolskih stopnjah.

Diplomantke in diplomanti drugostopenjskih pedagoških dvopredmetnih študijskih programov si pridobijo znanja in usposobljenosti iz dveh predmetov in temeljnih pedagoških vedenj. Poleg ciljev, ki jih dosegajo na omenjenih področjih, so diplomanti in diplomantke usposobljeni za kompetentno delo pri pouku v osnovnih in srednjih šolah ter v drugih izobraževalnih ustanovah. Poleg tega lahko načrtujejo in izvajajo najzahtevnejša dela v različnih šolskih in obšolskih dejavnostih.

Dvopredmetnost omogoča sposobnost intra- in interdisciplinarnega prenosa pri uporabi znanj, metodologije, razumevanja znanstvenih in pedagoških metod, pristopov ter procesov. Kombinacija humanističnih znanj s pedagoškimi omogoča diplomantom in diplomantkam razvijanje socialno-etične refleksije, strokovne kritičnosti in odgovornosti pri delu z ljudmi in informacijami, pri sodelovanju v skupnosti ter zavezanost profesionalni etiki. Pedagoški dvopredmetni študijski programi širijo nabor zaposlitvenih možnosti, saj diplomanti in diplomantke obvladajo dve strokovni področji.

Diplomanti/diplomantke drugostopenjskih pedagoških dvopredmetnih programov si pridobijo splošne kompetence:

- logično in abstraktno analizirajo, sintetizirajo in vrednotijo;
- znajo poglobljeno izražati znanja z obeh strokovnih področij v pisni in ustni obliki in jih kritično vrednotiti;
- kompetentno prenašajo intra- in interdisciplinarna znanja v prakso;
- samostojno poglobljajo in izpopolnjujejo ter povezujejo pridobljena znanja in usposobljenosti z različnimi strokovnimi področji;
- kontekstualizirajo in samostojno nadgrajujejo informacije;
- prenašajo svoja znanja in sposobnosti na druga problemska področja (sposobnost transferja);
- rešujejo probleme, konfliktne situacije in delovne naloge intra- in interdisciplinarno;
- so usposobljeni za timsko reševanje problemov;
- znajo organizirati in voditi strokovne skupine;
- so sposobni (samo)evalvacije in (samo)ocenjevanja ter kritičnega in celostnega razmišljanja;
- samostojno poiščejo, interpretirajo in uporabljajo nove vire znanja na strokovnih in znanstvenih področjih;
- so usposobljeni za strokovno in učinkovito uporabo IKT pri iskanju, izbiranju, obdelavi, predstavitvi in posredovanju informacij;
- zagotavljajo kvaliteto lastnega dela ter zvišujejo standarde kakovosti v delovnem okolju.

Poleg tega si diplomanti in diplomantke pridobijo splošne učiteljske kompetence z naslednjih področij:

- učinkovito poučevanje;
- preverjanje in ocenjevanje znanja ter spremljanje napredka učencev;
- vodenje in komunikacija;
- širše profesionalne kompetence;
- vseživljenjsko učenje.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom: diplomant / diplomantka

- se ustrezno odziva v socialno, kulturno in etnično različnih okoljih ob poznavanju družbe italijansko govorečega sveta (zgodovina, geografija, politične vede, kultura in umetnost, itd.) v primerjavi s slovenskim jezikom in kulturo;
- prepozna družbene in regionalne variante italijanščine;
- kritično vrednoti književna dela;
- razume in analizira besedilno sporazumevalne procese v družbi;
- pozna in razume zgodovinsko kulturne posebnosti italijansko govorečega sveta;
- razume soodvisnost besedil in civilizacijsko-kulturnega družbenega konteksta;
- zna prenesti teoretične opise jezika v praktično delo z besedili;
- se zna spopasti z reševanjem strokovnih problemov;
- uporablja metode znanstveno-raziskovalnega dela;
- uporablja jezikovne tehnologije;
- pozna sodobne teorije in teoretične modele poučevanja tujega jezika in jih zna učinkovito uporabiti pri pouku;
- zna ubesediti strokovno in splošno znanje v ustrezni jezikovni obliki in se prilagoditi različnim stopnjam poučevanja pri pouku italijanščine;
- uporabi didaktiko tujega jezika kot posredovalno disciplino za spoznanja iz drugih znanstvenih disciplin pri pouku italijanščine;
- zna preoblikovati strokovno-predmetne vsebine v izobraževalni proces pouka italijanščine.

3. Predmetnik programa (s kreditnim vrednotenjem po ECTS)

1. letnik – 2ppMA-italijanščina

1. semester										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.*	Skupni del pedagoškega modula (gl. tabele od SDPM)	različni (gl. tabele od SDPM)	45	5	25	/	/	105	180	6
2.	Didaktika italijanščine 1	doc. dr. Darja Mertelj	30	30	/	/	/	30	90	3
3.	Seminar iz prevajanja v italijanščino 1	red. prof. dr. Martina Ožbot	/	30	/	/	/	60	90	3
4. **	Književnost v praksi 1 / Poglavlja iz novejšje italijanske književnosti 1	izr. prof. dr. Irena Prosenc / izr. prof. dr. Patrizia Farinelli	/ 30	30 /	/ 30	/	/	60 30	90	3
SKUPAJ			75-105	65-95	25-55	/	/	225-255	450	15
DELEŽ			16,7-23,3 %	14,4-21,1 %	5,6-12,2 %	/	/	50-56,67 %	100 %	

* Ker gre za dvopredmetni študij, vsak študijski program prevzema 12 KT skupnega dela pedagoškega modula v 1. letniku, in sicer 6 KT v 1. semestru in 6 KT v 2. semestru.

** Predmeta se izvajata ciklično oz. izmenično: eno leto **Književnost v praksi 1**, leto zatem **Poglavlja iz novejšje italijanske književnosti 1**.

2. semester										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.*	Skupni del pedagoškega modula (gl. tabele od SDPM)	različni (gl. tabele od SDPM)	30	37,5	7,5	/	/	105	180	6
2	Didaktika italijanščine 2	doc. dr. Darja Mertelj	30	30	30	/	/	90	180	6
3.	Seminar iz prevajanja v italijanščino 2	red. prof. dr. Martina Ožbot	/	30	/	/	/	60	90	3
SKUPAJ			60	97,5	37,5	/	/	255	450	15
DELEŽ			13,3 %	21,7 %	8,3 %	/	/	56,7 %	100 %	

* Ker gre za dvopredmetni študij, vsak študijski program prevzema 12 KT skupnega dela pedagoškega modula v 1. letniku, in sicer 6 KT v 1. semestru in 6 KT v 2. semestru.

1. semester: Skupni del pedagoškega modula										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Psihologija za učitelje	red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Melita Puklek Levpušček	30	/	15	/	/	75	120	4
2.	Pedagogika	red. prof. dr. Robi Kroflič	30	10	5	/	/	45	90	3
3.	Didaktika	izr. prof. dr. Damijan Štefanc	30	/	30	/	/	90	150	5
SKUPAJ			90	10	50			210	360	12
DELEŽ			25 %	2,8 %	13,9 %			58,3 %	100 %	

2. semester: Skupni del pedagoškega modula										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Psihologija za učitelje	red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Melita Puklek Levpušček	15	30	/	/	/	45	90	3
2.	Andragogika	izr. prof. dr. Monika Govekar Okoliš	15	15	/	/	/	60	90	3
3.	Opazovalna praksa *		/	/	15	/	/	45	60	2
4.	Obvezni izbirni predmet **		30	30	/	/	/	60	120	4
SKUPAJ			60	75	15			210	360	12
DELEŽ			16,67 %	20,83 %	4,17 %			58,33 %	100 %	

* Gl. spodnjo tabelo.

** Predmet lahko študent izbere pri kateremkoli od skupnih pedagoških predmetov, se pravi pri didaktiki, psihologiji ali pedagogiki in andragogiki.

*Opazovalna praksa										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Opazovalna praksa pri didaktiki	izr. prof. dr. Damijan Štefanc	/	/	15	/	/	45	60	2
2.	Opazovalna praksa pri psihologiji	red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Melita Puklek Levpušček	/	/	15	/	/	45	60	2
3.	Opazovalna praksa pri pedagogiki	red. prof. dr. Robi Kroflič	/	/	15	/	/	45	60	2
4.	Opazovalna praksa pri andragogiki	izr. prof. dr. Monika Govekar Okoliš	/	/	15	/	/	45	60	2

**Obvezni izbirni predmeti										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Humanistika in družboslovje	red. prof. dr. Milica Antić Gaber, izr. prof. dr. Anja Zalta Bratuž, red. prof. dr. Eva Bahovec, izr. prof. dr. Zdravko Kobe, izr. prof. dr. Igor Pribac,	30	30	/	/	/	60	120	4
2.	Slovenščina za učitelje	izr. prof. dr. Jerca Vogel	30	30	/	/	/	60	120	4
3.	Raziskovanje učnega procesa	izr. prof. dr. Jasna Mažgon, red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Valentin Bucik, izr. prof. dr. Gregor Sočan	30	30	/	/	/	60	120	4

2. letnik – 2ppMA-italijanščina

3. semester										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1	Didaktika italijanščine 3	doc. dr. Darja Mertelj	15	15	30	/	/	30	90	3
2	Italijanščina v rabi 1	lekt. dr. Jana Kenda	/	/	30	/	/	60	90	3
3	Italijanska stilistika	lekt. dr. Jana Kenda	/	/	30	/	/	60	90	3
4 *	Izbirni romanistični pedagoški predmet	različni (gl. v nadaljevanju)	10	10	10	/	/	60	90	3
5 **	Izbirni predmet – zunanji	različni	?	?	?	/	/	?	90	3
SKUPAJ			25 +?	25 +?	100 +?	/	/	210 +?	450	15
DELEŽ			5,6+ %	5,6+ %	22,2+ %			46,7+ %	100 %	

* Študent izbere 1 predmet med 2 razpisanimi.

** Študent izbere 1 predmet v »košarici« zunanjih izbirnih predmetov Filozofske fakultete,

ali izbere poljubni predmet kateregakoli drugostopenjskega študija na drugi fakulteti, če so predvidena mesta za »zunanjo izbirnost«.

4. semester										
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1	Didaktika italijanščine - pedagoška praksa	doc. dr. Darja Mertelj	/	15	15	/	/	150	180	6
2 *	Magistrsko delo	različni	/	60	/	/	/	210	270	9
SKUPAJ			/	75	15	/	/	360	450	15
DELEŽ			/	16,7 %	3,3 %	/	/	80 %	100 %	

* Magistrsko delo pedagoških dvopredmetnih programov je praviloma interdisciplinarno.

Študent izbere temo v dogovoru z izbranimi mentorjema na obeh študijskih programih, pri čemer je delo na vsakem študijskem programu ovrednoteno enakovredno. V primeru, da interdisciplinarna uskladitev ni smiselna, študent pripravi dve magistrski nalogi s podobno temo (ali različno – če mu tako boljše ustreza). Integralni del magistrskega dela je tudi javni zagovor.

Izbirni romanistični pedagoški predmet										
Zap. št.	Predmet	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Učne strategije pri učenju tujega jezika	izr. prof. dr. Marjana Šifrar Kalan	10	10	10	/	/	60	90	3
2.	Bralno in slušno razumevanje pri pouku tujega jezika	doc. dr. Meta Lah	10	10	10	/	/	60	90	3
3.	Igra kot didaktično sredstvo	doc. dr. Meta Lah	10	10	10	/	/	60	90	3
4.	Poučevanje/učenje slovnice (tuji jeziki)	doc. dr. Darja Mertelj	10	10	10	/	/	60	90	3
5.	Spremljanje, preverjanje in ocenjevanje znanja tujega jezika	izr. prof. dr. Marjana Šifrar Kalan	10	10	10	/	/	60	90	3

Mobilnost:

Oddelek za študente različnih smeri italijanščine vsako leto razpiše številna mesta za izmenjavo Erasmus z Italijo (in drugje po Evropi) in študijska mesta za izmenjavo CEEPUS. Večina opravljenih obveznosti v tujini se študentu prizna.

Poleg tega lahko študentje pridobijo različne štipendije prek Italijanskega kulturnega inštituta v Sloveniji.

4. pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa

V drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

- prvostopenjski dvopredmetni študijski program istih disciplin, vrednoten s 180 KT,
- katerega koli od drugih prvostopenjskih študijskih programov z drugih strokovnih področij, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do 60 KT;
- visokošolski strokovni študijski program po starem programu, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja, ter obsegajo od 10 do 60 KT.
- Kandidat oz. kandidatka lahko predpisane obveznosti opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem diferencialnih izpitov pred vpisom v študijski program druge stopnje. Obveznosti določita oba oddelka, ki izvajata program. Vsaka prošnja se obravnava individualno, individualno se določita tudi obseg in vsebina dodatnih študijskih obveznosti iz temeljnih predmetov, bistvenih za študij na drugi stopnji.
- V skladu s Statutom Univerze v Ljubljani pogoje za vpis na študij za pridobitev izobrazbe izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini. Postopek vodi pooblaščen oseba Univerze v Ljubljani, vsebinsko pa o priznavanju v tujini pridobljene izobrazbe odloča senat članice oziroma univerze skladno s Statutom UL.
- Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po merilih, ki jih predvidevata programa, v katera se študent želi vpisati. Na programu Italijanščina bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:
 - povprečna ocena na dodiplomskem oz. prvostopenjskem študiju: 50 %
 - ocena iz preizkusa znanja in sposobnosti: 50 %.

Opombi:

- V kolikor študent/-ka izbere magistrski pedagoški študijski program Italijanščina v povezavi z dvopredmetnim študijskim programom Pedagogika ali Andragogika, ne vpisuje predmetov skupnega dela pedagoškega modula (t.j. Psihologija za učitelje, Pedagogika – teorija vzgoje in andragogika, Didaktika, Opazovalna praksa, Obvezni izbirni predmet, v skupnem obsegu 12 KT).
- Študent tako v celoti vpiše 60 KT dvopredmetnega pedagoškega programa Pedagogika oz. Andragogika, v drugem dvopredmetnem pedagoškem programu pa manjkajoče kreditne točke v obsegu 12 KT študentu/-tki ponudi na izbiro oddelka, ki ta program izvaja, in sicer v 1. in 2. semestru 1. letnika. Oddelek študentu/-ki v izbor ponudi enega od predmetov iz nabora obvezno izbirnih pedagoških predmetov (izbira je mogoča samo med Humanistiko in družboslovjem ali Slovenščino za učitelje), izbirnih pedagoških predmetov pedagoškega modula, izbirnih in obvezno-izbirnih strokovnih predmetov ter zunanjih splošnih predmetov, če so vključeni v ponudbo izbirnih predmetov na FF.

5. merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program

- Kandidati za vpis lahko k prijavnim listinam predložijo še vsa potrdila, ki izkazujejo formalno ali neformalno pridobljena znanja. Na podlagi tega strokovna komisija oddelka ob pregledu izpolnjevanja pogojev za vpis ugotavlja ustreznost tovrstno pridobljenega znanja ter to upošteva tudi pri določitvi morebitnih diferencialnih obveznosti, ki se tako lahko zmanjšajo.
- Vpisani študenti lahko kadarkoli v skladu s Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti (http://www.uni-lj.si/o_univerzi_v_ljubljani/statut_in_pravilniki/pravilnik_o_postopku_in_merilih_za_priznavanje_neformalno_pridobljenega_znanja_in_spretnosti.aspx) prosijo za priznavanje znanja, pridobljenega s formalnim, neformalnim ali izkustvenim učenjem.
- Vlogo oddajo v pristojnem študentskem referatu, k prošnji poda mnenje ustreznemu oddelku, o prošnji pa odloči Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje.
- Določila o priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v študijski program, se smiselno upoštevajo tudi pri priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih med študijem, v kolikor je v obliki učnega sporazuma to dogovorjeno vnaprej.
- Študentje oz. študentke znanja, pridobljena v različnih oblikah formalnega in neformalnega izobraževanja ter izkustvenega učenja (portfolijo, projekti, objave avtorskih del ipd.), izkažejo s spričevali in drugimi listinami, iz katerih sta razvidna vsebina in obseg vloženega dela študenta.
- Vloga za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti mora vsebovati:
 - spričevala,
 - druge listine (različni dokumenti, ki jih izda delodajalec in dokazujejo izkušnje, potrdila o udeležbi na usposabljanjih ipd.),
 - portfolijo, v katerem kandidat pripravi svojo biografijo s podatki o izobrazbi, o zaposlitvah ter drugih izkušnjah in znanjih, ki jih je pridobil v preteklosti,
 - druga dokazila (izdelki, storitve, objave in druga avtorska dela kandidatov; projekti, izumi, patenti ipd).

6. načini ocenjevanja

Oblike preverjanja znanja so: pisni in ustni izpiti, testi, kolokviji, referati, eseji, seminarske naloge, projektne naloge, portfolijo in drugo. Načini ocenjevanja posameznih predmetov so zapisani za vsak predmet posebej v učnih načrtih. Pri ocenjevanju se uporablja ocenjevalna lestvica skladno s Statutom Univerze v Ljubljani: od 6-10 (pozitivno) ter 5 (negativno):

10	-	izjemno znanje brez ali z zanemarljivimi napakami
9	-	zelo dobro znanje z manjšimi napakami
8	-	dobro znanje s posameznimi pomanjkljivostmi
7	-	dobro znanje z več pomanjkljivostmi
6	-	znanje ustreza le minimalnim kriterijem
5	-	znanje ne ustreza minimalnim kriterijem

7. pogoji za napredovanje po programu

(pogoji za napredovanje iz letnika v letnik ter pogoji za ponavljanje letnika)

- Študentje morajo za napredovanje v višji letnik opraviti študijske obveznosti v tolikšnem obsegu, da dosežejo 90 odstotkov KT, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 KT) za posamezni letnik.
- V primeru izjemnih okoliščin (določenih v Statutu UL) pa se lahko na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 KT). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.
- V skladu s Statutom Univerze v Ljubljani ima študent oz. študentka, ki ni opravil oz. opravila vseh študijskih obveznosti za vpis v višji letnik, določenih s študijskim programom, možnost, da v času študija enkrat ponavlja letnik, če izpolnjuje s študijskim programom določene pogoje za ponavljanje. Pogoj za ponavljanje letnika v okviru predlaganega študijskega programa so opravljene študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 KT (25% skupnega števila KT).
- Pogoji za podaljševanje statusa študenta so določeni s Statutom UL, pogoji za nadaljevanje študija po prekinitvi pa tudi. Študentom in študentkam glede usmerjanja v različne smeri študija, izbire posameznih modulov znotraj študijskih programov in drugih vprašanj, povezanih s študijem, svetujejo predstavniki študentov, tutorji študenti, tutorji učitelji, mentorji posameznih letnikov ter drugi sodelavci ustreznih oddelkov v okviru govorilnih ur.

8. pogoji za prehajanje med programi

- Prehodi so možni med študijskimi programi iste, torej 2. stopnje.
- Prehodi so možni med študijskimi programi:
 - ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc;
 - med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.
- Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa.
- Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.
- Pri prehodih se lahko priznavajo:
 - primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-tka opravil/-a v prvem študijskem programu;
 - neformalno pridobljena primerljiva znanja. Predhodno pridobljena znanja študent/-ka izkazuje z ustreznimi dokumenti.
- V skladu z Merili za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:
 - le med študijskimi programi istih disciplin in
 - če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/2016.
- O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.
- V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

9. način izvajanja študija

Študijski program se izvaja v obliki predavanj, seminarjev, vaj, pedagoške prakse in podobnega praktičnega usposabljanja.

Praktično usposabljanje v programu, način izvedbe, kreditno ovrednotenje

Praksa študentov drugostopenjskega pedagoškega dvopredmetnega programa ITALIJANŠČINA obsega:

- 1 teden opazovalne prakse, ki je vezana na skupne pedagoške-psihološke predmete (nujna vez med teorijo in prakso, zagotovilo »življenjskosti« – študent opravlja opazovalne naloge) – 1 KT.
- Splošno opazovalno prakso lahko študentje opravljajo v okviru kateregakoli izmed splošnih pedagoških predmetov: Psihologija za učitelje, Didaktika, Pedagogika – teorija vzgoje in andragogika. Podrobnosti: gl. učni načrt.
- 3 tedne aktivne učne pedagoške prakse pri vsakem od obeh predmetov študijskega programa (skupaj torej: 6 tednov pri obeh predmetih).

Pedagoška praksa je kreditno ovrednotena z vidika študentove obremenjenosti v skladu z uradnim priporočilom: 2 KT na vsak teden prakse, skupaj je to 6 KT za vsak predmet (in pri obeh predmetih 12 KT).

Opazovalna praksa se izvaja periodično v posameznih dnevih skozi študijsko leto, aktivna učna praksa pa praviloma strnjeno tedensko v 4. semestru.

Praktično usposabljanje na Italijanščini bo skupaj trajalo 260 ur (30 ur opazovalne prakse, 180 ur pedagoške prakse, 50 ur praktičnega dela za izvedbo empiričnega dela magistrskega dela).

10. pogoji za dokončanje študija

Za dokončanje študijskega programa *Italijanščina* mora študent oz. študentka na obeh dvopredmetnih programih uspešno zaključiti pedagoško prakso in zagovarjati magistrsko delo ter opraviti še vse druge študijske obveznosti, kot jih določa drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski program, v skupnem obsegu 120 KT.

11. pogoji za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje

Program ne predvideva možnosti dokončanja posameznih delov študijskega programa.

12. Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS in znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI.

	Klasius SRV	Klasius P	Klasius P-16	ISCED	Frascati
ITALIJANŠČINA	17003	1453	0114	14	Humanistične vede

13. Razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij, evropsko ogrodje

Raven SOK: 8
Raven EOK: 7
Raven EOVK: druga stopnja

14. strokovni naslov, tvorjen v skladu z zakonom

Magistrica profesorica italijanščine in ... oz. magister profesor italijanščine in ...,
ustrezna okrajšava za naziv je: mag. prof. ital. in ...

Polni naslov je odvisen od vsakokratnega individualnega izbora druge študijske discipline.

Strokovni naslov je določen v skladu z Zakonom o strokovnih in znanstvenih naslovih.

15. kraj izvajanja študija

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za romanske jezike in književnosti, deloma (skupni del pedagoškega modula) tudi ostali oddelki Filozofske fakultete.

16. izvajalci študijskega programa

Izvajalci študijskega programa so z Oddelka za romanske jezike in književnosti ter ostalih oddelkov Filozofska fakultete (skupni del pedagoškega modula).

17. Kratka predstavitev posameznega predmeta

1. letnik – OBVEZNI PREDMETI programa »Italijanščina«

DIDAKTIKA ITALIJANŠČINE 1

Uvod v didaktiko italijanščine. Pomen, cilji in vsebina didaktike italijanščine kot znanstvene discipline. Terminologija. Skupni evropski jezikovni okvir. Sporazumevalne jezikovne zmožnosti. Jezikovne ravni (A1-C2). Osnovni pojmi tujejezikovnega učenja in poučevanja s poudarkom na italijanščini. Na učenca osredinjen pouk. Avtonomija učenja. Učenje in usvajanje. Pojmovanje J1, J2 in TJ. Komunikacijski pristop in pristopi, ki upoštevajo dognanja nevrolingvistike in celostnega poučevanja in učenja tujega jezika ter njihova uporaba pri pouku italijanščine. Učni proces in njegove faze. Metode in tehnike poučevanja, učne oblike, učna sredstva, mediji pri pouku, ambient in učilnica. Obravnavanje posameznih elementov jezikovnega pouka (I. del): obravnavanje slovnice in besedišča; učne tehnike za usvajanje in razvijanje jezikovnih zmožnosti (slušno in bralno razumevanje, ustno in pisno izražanje).

DIDAKTIKA ITALIJANŠČINE 2

Obravnavanje posameznih elementov jezikovnega pouka (II. del): obravnavanje slovnice in besedišča; učne tehnike za usvajanje in razvijanje jezikovnih zmožnosti (slušno in bralno razumevanje, ustno in pisno izražanje). Preverjanje in ocenjevanje. Predvidevanje težav, popravljanje napak. Načrtovanje preverjanja in ocenjevanja: kriteriji. Sprotno, končno preverjanje. Preverjanje in ocenjevanje. Pisno in ustno preverjanje. Kriteriji za ocenjevanje. Zunanje preverjanje. Samovrednotenje. Načrtovanje pouka. Učna priprava: določanje glavnih in delnih učnih ciljev. Učne oblike. Učna sredstva. Uporaba učbeniških gradiv in pomožnih sredstev. Učni pripomočki. Lik učitelja in učenca. Vseživljenjsko izobraževanje učiteljev italijanščine. Društva in ustanove, povezana z italijanščino in popularizacijo tega jezika v Sloveniji, v Italiji, v Evropi. Poučevanje različnih ciljnih/starostnih skupin. Poučevanje otrok, mladostnikov, odraslih. Gradiva za te skupine.

SEMINAR IZ PREVAJANJA V ITALIJANŠČINO 1

Seznaitvev s problematiko prevajanja kot posebne vrste besedilne produkcije in z osnovnimi besedilnimi in drugimi prevajalsko relevantnimi razlikami med italijanščino in slovenščino. Obravnava izbranih poglavij iz slovensko-italijanske primerjalne slovnice na besednozvezni, stavčni in besedilni ravni. Urjenje sposobnosti razumevanja konkretnih prevajalskih problemov. Prevajanje besedil izbranih besedilnih tipov iz slovenščine v italijanščino (publicistika, umetnostna zgodovina, turistični vodiči; literarna besedila oz. njihovi odlomki).

SEMINAR IZ PREVAJANJA V ITALIJANŠČINO 2

Prevajajo se konkretna besedila izbranih besedilnih tipov iz slovenščine v italijanščino (publicistika; literarna besedila oz. njihovi odlomki). Ob reševanju konkretnih prevajalskih problemov se spoznavajo osnovni prevajalski pripomočki (eno- in dvojezični slovarji in glosarji, drugi leksikografski in priročniški pripomočki, besedilni korpusi, paralelna besedila).

KNJIŽEVNOST V PRAKSI 1

Poglobitev teoretskih znanj o značilnostih književnega besedila in literarnih zvrsteh. Urjenje sposobnost razumevanja, analiziranja, interpretiranja in kritičnega vrednotenja italijanskih književnih besedil. Poglobljanje sposobnosti razumevanja soodvisnosti delovanja literarnih besedil od kulturnega in družbenega konteksta. Razvijanje sposobnosti prenosa znanja o književnosti in literarno teoretskih osnovah v prakso (predstavitev besedila v javnosti, pisanje recenzije, pisanje kratkega članka) ter javne predstavitve samostojnega dela. Poglobitev poznavanja kritičnih metod. Predmet je zasnovan kot seminarski kurz s poudarkom na študentovem dejavnem sodelovanju.

POGLAVJA IZ NOVEJŠE ITALIJANSKE KNJIŽEVNOSTI 1

Predmet je zasnovan kot monografski kurz o izbrani smeri v novejši in sodobni italijanski književnosti oziroma izbrani literarni zvrsti, ki je značilna za italijansko književno produkcijo tega obdobja. Ob upoštevanju vidikov literarne analize in literarnoteoretskih prvin pogloblja poznavanje izbrane smeri oziroma zvrsti. Obravnava poglobilne teorije in kritike, ki zadevajo izbrano usmeritev ali literarno zvrst, in njun razvoj. Študent dejavno sodeluje pri analizi besedil in v razpravi.

1. letnik - SDPM = Skupni del pedagoškega modula (v okviru programa »Italijanščina«)

Psihologija za učitelje

- Psihološke izobrazbe za učitelja. Metode in tehnike proučevanja učnega procesa in spoznavanja učencev.
- Razvoj; zorenje in učenje. Nevrofiziološke osnove učenja.
- Zakonitosti in teorije psihičnega razvoja (psihoanalitične, kognitivne teorije in teorije socialnega razvoja). Dejavniki razvoja.
- Faze psihičnega razvoja. Tempo, individualne razlike, norme razvoja. Govorni in jezikovni razvoj. Adolescenca.
- Oblike učenja (učenje s pogojevanjem, učenje spretnosti, besedno učenje, učenje multiplega razlikovanja, učenje pojmov, učenje pravil, principov in zakonitosti, učenje kot reševanje problemov). Pogoji uspešnega učenja. Spodbujanje ustvarjalnosti učencev.
- Učenje z opazovanjem, izkustveno učenje, celostno učenje.
- Proces učenja. Struktura spomina. Pomnjenje in pozabljanje (teorije in dejavniki pomnjenja in pozabljanja). Transfer učenja. Metaučenje.
- Dejavniki šolskega učenja. Fiziološki dejavniki učenja (fiziološke spremembe v adolescenci, zdravje, utrujenost). Psihološki dejavniki učenja (sposobnosti, spoznavni in učni stili, spoznavna struktura, strategije in pristopi k učenju, učna motivacija, osebnostno-čustveni dejavniki, socializacija). Fizikalni in socialni dejavniki učenja.
- Sodobna tehnologija in učenje.
- Individualne razlike med učenci. Učenci s posebnimi potrebami. Psihološki vidiki diferenciacije in individualizacije pouka.
- Struktura in dinamika malih skupin. Komunikacija in vodenje razreda. Razredna in šolska klima. Konstruktivno reševanje medosebnih konfliktov. Reševanje disciplinskih problemov v šoli. Učiteljeva osebnost. Čustvena inteligentnost.
- Oblikovanje stališč in vrednot. Psihološke osnove moralnega razvoja in vzgoje.
- Psihološki vidiki preverjanja in ocenjevanja. Načini in oblike preverjanja in ocenjevanja znanja. Metrična in motivacijska funkcija ocenjevanja. Konstrukcija testov znanja.

Pedagogika

- Opredelitev osnovnih pojmov:
- Pedagogika kot znanost, teorija (filozofija), umetnost in ideologija ter kot aplikativna in sintezna veda. Vzgoja kot intencionalni dejavnik kulture in odnos do socializacije, manipulacije in indoktrinacije.
- Šola kot družbena institucija:
- Šola in ideologija:
- Šola kot ideološki aparat države in pojav "prikritega kurikulumu." Potencialni ideološki dejavniki v šoli. Dejavniki: izobraževalni predmeti, vzgojni predmeti, metode poučevanja, učitelj, razredna-šolska skupnost, kultura šole, obrobni organizacijski okviri. Sistemski ukrepi za zmanjševanje ideoloških pritiskov na javno šolo (pravica do ustanavljanja zasebnih šol, laičnost in avtonomnost javne šole). Etično-strokovna odgovornost učitelja za zmanjševanje ideologije.
- Vzgojne dimenzije šolskega programa:
- Dualizem vloge šole v sodobni družbi - vzgojni in izobraževalni vidik. Pravni in pedagoški vidik zahteve po oblikovanju vzgojnega koncepta javne šole. Minimalni in maksimalni koncept vzgoje (med preventivno disciplino in odgovorno sintezo vzgoje in izobraževanja). Modeli šolske socializacije (vzgoje): direktni, indirektni in kombinirani.
- Šola kot organizacija z jasno postavljenimi pravili in šola kot skupnost. Sodobna načela oblikovanja šolske skupnosti: pravičnost, solidarnost, inkluzivnost. Etični modeli šolske socializacije: deontološka nasproti diskurzivni etiki, etika pravičnosti, etika skrbi, komunitarijska etika vrednot. Vzgoja v javni šoli med etičnimi in pravnimi okvirji. Upoštevanje temeljnih človekovih pravic in psiholoških pravice otroka v institucionalni vzgoji.
- Teoretski in praktični problemi moralne vzgoje:
- Razvoj moralnosti med heteronomijo in avtonomijo. Osnovne naloge moralne vzgoje: razvoj socialne kognicije in afektivne sfere osebnosti. Identifikacija kot medij moralne vzgoje. Osnovna načela razvoja moralnega razsojanja. Vzgojni pomen razvoja empatije. Paradoksnost fenomena avtoritete v moderni. Pedagoški eros.

Andragogika

- Opredelitev andragogike kot znanosti in njenih temeljnih pojmov:
- Pojem odraslosti in življenjska obdobja. Ciljne skupine odraslih. Učenje/izobraževanje odraslih in razlike v učenju/izobraževanju odraslih od učenja/izobraževanja otrok in mladine. Vrste izobraževanja odraslih. Ovire, motivi in motivacija za izobraževanje odraslih. Vzgoja in vrste vzgoje ter prevzgoja odraslih. Socializacija odraslih. Teorija permanentnega izobraževanja ter vseživljenjsko učenje in izobraževanje odraslih.
- Izobraževanje odraslih kot potreba družbe, institucij (šol, ljudskih univerz, podjetij idr.) in potreba posameznika:
- Vpliv družbenih sprememb na izobraževanje odraslih. Knowles, Kidd (znanje za preživetje). Institucionalno izobraževanje odraslih. Tough (učni projekti, samostojno izobraževanje odraslih), Titmus idr. Pomen andragoškega dela in različnih vlog andragoškega sodelavca (vodja, organizator, mentor, animator, svetovalec, inštruktor ...).
- Operativni učni načrt (kurikulum) za delo in izobraževanje odraslih:
- Andragoški cikel. Ugotavljanje potreb po izobraževanju odraslih in načini sestavljanja izobraževalnih programov za odrasle. Programiranje in planiranje izobraževanja odraslih. Viri znanja. Metode izobraževanja odraslih. Oblike izobraževanja odraslih. Pogoji in izvajanje izobraževanja odraslih ter upoštevanje andragoških načel. Vrednotenje (vrste, načini) izobraževanja odraslih. Formalna in neformalna evalvacija.
- Profesionalni razvoj odrasle osebe (učitelja, andragoškega strokovnjaka):
- Oblikovanje modela osebnega vseživljenjskega izobraževanja in metoda izobraževalne biografije.
- Spodbujanje vseživljenjskega izobraževanja in učenja odraslih:
- Spodbujanje možnosti in želje po učenju in izobraževanju odraslih. Spodbujanje in lajšanje dostopa do izobraževanja po formalni in neformalni poti. Izboljšanje in širjenje ponudbe izobraževanja. Izboljšanje informiranja, organiziranja, mentoriranja, svetovanja, e-izobraževanja idr., namenjenih odraslim.

Didaktika

Uvod v didaktiko, temeljni pojmi in koncepti:

- predmet proučevanja didaktike, opredelitev didaktike kot znanstvene discipline;
- razmerje med splošno in posebno didaktiko; didaktika in metodika;
- izobraževanje: opredelitev pojma, razmerje med vednostjo in znanjem, izobraževanjem in vzgajanjem, splošnim in poklicnim / strokovnim izobraževanjem;
- problem razmerja med učenjem in poučevanjem;
- pouk: opredelitev, značilnosti, funkcije in vidiki pouka.

Strukturni dejavniki pouka:

- učitelj: vloga učitelja, polje delovanja, formalne izobrazbene zahteve;
- aktivna vloga učenca pri pouku;
- komunikacija in interakcija pri pouku (med učiteljem in učenci, med učenci);
- učna vsebina (znanstvenost učne vsebine, sestavine, funkcija, pomen didaktične transformacije in redukcije) in učni cilji (izobraževalni, vzgojni cilji; globalni, etapni, operativni cilji; kritika operativizacije).

Načrtovanje, artikulacija in evalvacija pouka:

- didaktične etape (faze) učnega procesa;
- učne oblike in učne metode; učna sredstva; strategije pouka;
- strategije učnega načrtovanja: učno-vsebinsko, učno-ciljno, razvojno-procesno načrtovanje;
- učna priprava: globalna priprava; letna priprava na ravni šole; učiteljeva letna priprava; etapna priprava; priprava didaktične enote;
- opredelitev didaktičnih načel; temeljne značilnosti in dileme.
- Opredelitev kurikularne evalvacije. Značilnosti in funkcije, modeli in oblike evalvacije.

Opazovalna praksa pri didaktiki

Vsebina prakse zajema zlasti spoznavanje organizacije dela v vzgojno-izobraževalni ustanovi in spremljanje poteka učnega procesa pri izbranem učnem predmetu (ali dveh). Študent bo v času opravljanja prakse dobil osnovni vpogled v delo ustanove kot celote in v potek dela pri izbranem učnem predmetu. Opravi bo pogovor z vsaj dvema strokovnima delavcema, predvidoma z učiteljem-mentorjem in z enim predstavnikom vodstva šole (ravnatelj, pomočnik ravnatelja, šolski svetovalec delavec).

Opazovalna praksa pri psihologiji

- Izdelava akcijske raziskave, povezane z določenim problemom v razredu (npr. odnosov, komunikacije, vodenja razreda, interakcije v razredu, motivacije ...),
- opazovanje in ugotavljanje individualnih razlik med učenci v načinu učenja, učnih stilih, strategijah, pomoč učencem pri načrtovanju učnih aktivnosti,
- opazovanje in delo z učenci s posebnimi potrebami (se seznanijo z izdelavo individualiziranih učnih načrtov, s timskim delom pri obravnavi otrok s posebnimi potrebami, vključijo se v individualno pomoč pri delu z učenci v razredu,
- vključevanje v delo z nadarjenimi učenci, z vlogo učitelja pri odkrivanju, sodelujejo pri delu z nadarjenimi v razredu,
- sodelovanje in pomoč učitelju pri izvajanju pouka,
- spoznajo različne strokovne službe na šoli, njihovo vlogo pri delu šole in pri delu z učenci, spoznavajo različne načine in oblike spremljanja napredka učencev, dajanja povratne informacije učencem, staršem.

Opazovalna praksa pri pedagogiki

- V okviru priprave na opazovalno prakso študenti dobijo navodila za proučevanje ustrezne pedagoške dokumentacije in opazovanje vzgojne prakse in disciplinskih postopkov na ravni razredne in šolske skupnosti,
- ob pomoči mentorja natančno opišejo en tipičen vzgojni konflikt in postopke za njegovo razrešitev,
- s pomočjo predpisane literature pripravijo analizo reševanja opisanega konflikta z vidika upoštevanja različnih etičnih kriterijev in predpisanih postopkov za izrek vzgojnega ukrepa,
- seznanijo se s posebnimi preventivnimi ukrepi za zagotavljanje discipline na ravni razreda oziroma šole in jih s pomočjo mentorja ustrezno ovrednotijo,
- opišejo en primer obravnave učne teme z vidika doseganja vzgojno-socializacijskih ciljev ustreznega predmeta,
- opišejo en potek razredne ure in ga analizirajo z vidika vsebine in vodenja.

Opazovalna praksa pri andragogiki

Glede na možen razpoložljiv čas in v dogovoru mentorja na instituciji s študentom, naj bi se izhajalo izmed naštetih vsebin:

- Spremljanje andragoškega dela in ustrezne komunikacije mentorja in vseh zaposlenih v instituciji (upoštevanje andragoških načel, vrst, oblik, metod, pogojev, tehnik dela z odraslimi ter potek izvajanja in vrednotenja izobraževanja in dela z odraslimi).
- Sodelovanje in pridobivanje praktičnih izkušenj pri načrtovanju, vodenju in izvajanju izobraževanja odraslih na instituciji, šoli (odraslih za dokončanje določenega formalnega ali neformalnega izobraževalnega programa, izobraževanja učiteljev, idr.).
- Hospitacije, sodelovanje in pridobitev praktičnih izkušenj pri organiziranju in vodenju andragoških oblik dela z odraslimi glede na njihove potrebe (vodenje sestankov, delavnic, študijskih krožkov, krajših izobraževalnih programov, vodenju diskusij in pri tem vključevanje odraslih v podporo in spodbujanje pridobivanja znanja) in se pri tem seznanijo z načini in oblikami vrednotenja izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji in učenci).
- Praktične izkušnje z opazovanjem, spremljanjem in s sodelovanjem z mentorjem oz. sodelavci institucije pri vodenju, pripravi projektov, raznih prireditvah in koordiniranju institucije s širšim družbenim okoljem (posamezniki, institucijo, lokalno skupnostjo idr.).
- Spoznavanje konkretnih situacij, različnih vlog andragoga in andragoškega sodelavca (izobraževalec, mentor, svetovalec, animator, »prodajalec« izobraževalnih programov, tutor v izobraževanju na daljavo idr.) ter spoznavanje delovnih procesov znotraj institucije.
- Pridobitev znanja o pomenu, možnostih in oblikah stalnega osebnega izobraževanja in spodbujanja lastnega profesionalnega razvoja ter vseživljenjskega učenja in izobraževanja. Uporaba izobraževalne biografije v praksi.
- Kritično opazovanje procesa izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji idr.) v določeni instituciji in oblikovanje poročila s prakse z opisom in vrednotenjem dejavnosti, pri kateri je študent sodeloval. Vrednoti se andragoško delo institucije, kompetence mentorja na praksi in kompetence študenta, ki je opravil prakso.

Humanistika in družboslovje

Sociologija:

Predmet postavlja temelje za razumevanje družbe in družbenega, saj študente in študentke seznanja z najpomembnejšimi teoretskimi preseki v zgodovini sociološke misli in z aktualnimi družbenimi problemi in vprašanji. Študentke in študenti se bodo pri tem predmetu seznanili z najbolj vplivnimi sociološkimi pristopi pri obravnavanju posameznih družbenih pojavov in procesov. Poleg tega se bodo tematizirala vprašanja odnosa posameznik – družba; vloga in položaj posameznika v različnih vsakdanjih praksah (s posebnim poudarkom na otroštvu in mladostništvu) ter v različnih družbenih institucijah (s posebnim poudarkom na šoli in družini). Predavanja bodo vključevala tudi analizo osrednjih tem, kot so: družbene (ne)enakosti, socialne izključenosti, revščina in socialna politika, s katerimi se srečuje tako posameznik kot tudi družba, ter analiziranje/tematiziranje potreb in možnosti za proučevanje vloge verstev kot vrednostnih sklopov, do katerih je potrebno razviti diferenciran pristop v okviru etične vzgoje in vzgoje za demokratično državljanstvo v versko pluralni družbi.

Filozofija:

Vsebina vključuje pregledno predstavitev raznih smeri, področij itn. sodobne filozofije ter filozofskih osnov humanistike in družboslovja, hkrati pa je usmerjena v vsakdanje življenje in vzgojno-izobraževalni proces. Študentje se seznanijo z osnovnimi pojmi in pojmovnimi konteksti ter razpravami o kulturi, etiki, vzgoji itn. v okvirih eksistencializma, hermenevtike, strukturalizma, post-strukturalizma, psihoanalize, razprav o razsvetljenstvu, postmoderni itn. Filozofski pojmi, pojmovni konteksti itn. so v nadaljnjih vsakdanjih praksah (s posebnim poudarkom na otroštvu in mladostništvu) ter v razmerje do vsakdanjega življenja in vzgojno-izobraževalnih praks. Poleg osnovnega seznanjanja s filozofskimi pojmi in pojmovnimi konteksti raznih tradicij je delo usmerjeno v povezovanje in primerjalno ovrednotenje različnih pristopov ter spoznavanje in oblikovanje etičnih razsežnosti itn. Poudarek je dan sprotnemu seznanjanju z nastajajočimi filozofskimi koncepcijami, humanističnimi refleksijami in etičnimi razsežnosti življenja v sodobni kulturi.

Slovenščina za učitelje

- Vloga in položaj slovenščine v šoli.
- Slovenščina kot jezik pedagoške komunikacije, socialna in funkcijska zvrstnost.
- Odnosni govor; vljudnost in pragmatična jasnost kot merili izbire izraznih sredstev za oblikovanje odnosov v razredu.
- Spoznavni govor: razmerje med trditvami in ponazarjalnim gradivom; opisovanje, pripovedovanje, razlaganje, utemeljevanje; izražanje logičnih razmerij z jezikovnimi sredstvi.
- Sporazumevanje – jezik – besedilo.
- Učiteljeva priprava na govorno nastopanje v razredu; prednosti in pomanjkljivosti slušnega prenosnika; pravorečje in retorika; načela praktične stilistike.
- Vođenje pogovora in sodelovanje v pogovorih, oblikovanje in zastavljanje vprašanj različnih tipov in zahtevnosti.
- Branje in pisanje uradovnih besedil (npr. dopisovanje z ministrstvom, starši).
- Značilnosti znanstvenega in poljudnoznanstvenega besedila.
- Pisanje strokovnega besedila.
- Jezikovni priročniki, korpusi in drugi elektronski viri ter njihova uporaba.
- Strategije dejavnega poslušanja.
- Bralne učne strategije.
- Usmerjanje učencev pri pripravi na govorno nastopanje in sodelovanje v pogovoru.
- Usmerjanje učencev pri pisanju strokovnega besedila.

Raziskovanje učnega procesa

- Poučevanje, temelječe na raziskovanju učenju in pouka. Etična vprašanja pri raziskovanju v šoli oz. pri delu z ljudmi. Zakon o varstvu osebnih podatkov.
- Teoretične osnove merjenja v družboslovju (merjenje v širšem in ožjem smislu, merjenje v prirodnih in družbenih vedah, indirektno in direktno merjenje, merske lestvice, introspekcija, interpretacija obnašanja, napake merjenja in ocenjevanja).
- Načrtovanje raziskave: oblikovanje raziskovalnega vprašanja, proučevanje obstoječe literature (iskanje po različnih bazah podatkov), priprava raziskovalne strategije in raziskovalnega načrta, izbira ustreznih raziskovalnih metod, zbiranje podatkov, analiza rezultatov, interpretacija ugotovitev.
- Raziskovalne metode: opisne, korelacijske, eksperimentalne. Akcijsko raziskovanje.
- Opisne metode. Opazovanje: naključno, sistematično (kategorije, lestvice, kodiranje), opazovanje z udeležbo. Beleženje opazovanj (zapiski, avdio, video posnetki). Primeri opazovanja pri pouku.
- Eksperimenti. Značilnosti. Spremenljivke. Vrste eksperimentov (z različnimi skupinami, z eno skupino). Kvaziekperimenti. Vzorčenje. Eksperimenti v šoli.
- Etnografsko raziskovanje. Raziskovalec kot nosilec sprememb – akcijsko raziskovanje. Značilnosti. Koraki v akcijskem raziskovanju.
- Tehnike za zbiranje podatkov. Primarni in sekundarni viri informacij. Kvalitativne tehnike: intervjuji, dnevnik, analiza govora, analiza vizualnih podatkov, analiza delovanja skupin, analiza vsebine. Kvantitativne tehnike: vprašalniki, ankete, ocenjevalne lestvice, preizkusi, testi, lestvice stališč, sociometrični postopki. Uporaba pri načrtovanju pouka, izvajanju učnega procesa, vrednotenju učnega procesa.
- Analiza in predstavitev kvalitativnih in kvantitativnih rezultatov. Temeljne metode za opis podatkov in temeljne metode zaključevanja. Obdelava podatkov s programskim paketom SPSS.
- Interpretacija in uporaba rezultatov za spreminjanje lastne prakse.
- Pravila in načela pisnega komuniciranja in poročanja.

2. letnik – OBVEZNI PREDMETI programa »Italijanščina«

DIDAKTIKA ITALJANŠČINE 3

Teoretično-zgodovinsko ozadje didaktike pouka tujih jezikov. Zgodovina razvoja didaktike italijanščine, njena sedanja razvitost doma in na tujem. Učna sredstva in učna tehnologija pri pouku. Učna gradiva, analiza učbeniških kompletov za pouk, izbira ustreznega učbenika, spletni viri in uporaba računalnika za poučevanje, dodatna gradiva. Šolska dokumentacija. Učni načrt, letna priprava, tematska priprava, maturitetni izpitni katalog. Načrtovanje pouka. Učna priprava in določanje glavnih, delnih in operativnih učnih ciljev. Matura in poklicna matura. Priprava na hospitacije in pedagoško prakso. Skupinsko opazovanje in analiza pouka. Refleksija. Analiza ter kritično vrednotenje učbenikov in drugih gradiv; sestavljanje in tipologija vaj; preverjanje, vrednotenje in ocenjevanje znanja: sprotno, končno, zunanje; vrste testov, kriteriji točkovanja, točkovanje na konkretnih primerih testov in sestavkov; samovrednotenje. Italijanščina kot tuji jezik stroke. Temeljne značilnosti poučevanje/učenja tujih jezikov stroke.

DIDAKTIKA ITALJANŠČINE – pedagoška praksa

Samostojno opazovanje pouka (npr. opazovanje ambienta, učiteljevega govora, doseganja ciljev, popravljanja napak, uravnoveženega razvijanja jezikovnih spretnosti, interakcije, prilagajanja jezika nivoju znanja učencev, itd.). Izdelava učne priprave in gradiv (v slovenščini in italijanščini). Sodelovalno poučevanje (npr. v dvojicah, skupno določanje ciljev, itd.). Samostojno poučevanje. Ustne in pisne refleksije (opazovanje mentorja, opazovanje kolega pri poučevanju, presojanje svojega poučevanja in dela na šoli). Spremljanje napredka učencev. Vrednotenje in (samo)ocenjevanje predmetno-didaktične prakse (izmenjava izkušnje o izvedbi svoje PP in samoevalvacija s PEFIL-om).

MAGISTRSKO DELO

Ta predmet lahko študenti opravijo na področju italijanske književnosti, italijanskega jezikoslovja ALI didaktike italijanščine kot TJ/J2. Če izberejo *področje didaktike italijanščine kot TJ/J2*: predmet je usmerjen v proces (strokovnega) raziskovanja, izdelave in predstavitve magistrskega dela (javni ustni zagovor). Raziskovalno delo v didaktiki tujih jezikov: teoretična izhodišča, metodološki postopki, akcijsko raziskovanje, interpretacija rezultatov, aplikacija na pouk italijanščine kot TJ / J2.

ITALJANŠČINA V RABI 1

Razvijanje sposobnosti kritičnega opazovanja lastne govorne produkcije. Usposabljanje pri prepoznavanju in analizi jezikovne manifestacije v luči bistvene udeležbe govorca. Spodbujanje k povezovanju pridobljenega znanja z opazovanjem jezikovne in govorne aktualnosti v lastnem okolju. Seznanitev s temeljnimi razsežnostmi jezikovne pragmatike in njeno vlogo v sodobnem jezikoslovju. Seznanitev s tematikami, kot so: italijanske jezikovne zvrsti, italijanščina »neostandard«, lastnosti ital. govornega jezika, vpliv drugih modernih jezikov na italijanščino (izposojenke, prevodi itd.) in vpliv antičnih jezikov, tipologija napak slovenskih govorcev v pisnem in govornem jeziku (ugotavljanje in analiza lastnih napak). Pridobivanje govornega korpusa, uporaba transkripcije spontanega govora za analizo želenih problematik.

ITALJANSKA STILISTIKA

Seznanitev s specifičnim položajem stilistike v odnosu do drugih jezikoslovnih ved in z različnimi področji njenega raziskovanja. Seznanitev s pojmovnim in metodološkim aparatom stilistike. Pridobitev znanj o področnih jezikih (značilnostih nekaterih področnih jezikov: časopisnega jezika, poslovnega jezika, političnega jezika, jezika televizije, gastronomije, mode itd.). Delo z avtentičnimi besedili različnih tipov in zvrsti. Opazovanje in analiza značilnosti besedil. Spoznavanje besedilnih modelov s posebno pozornostjo do njihovih stilno-retoričnih značilnosti (metafora, metonimija, sinestezija, sinedoha, neologizmi, izposojenke, itd.).

2. letnik - Pedagoški izbirni predmeti na romanistiki (v okviru programa »Italijanščina«)

Učne strategije pri učenju tujega jezika

Tipologija in terminologija učnih strategij. Pomembnost učnih strategij. Uspešen učenec. Urjenje učnih strategij. Učne strategije za usvajanje besedišča (samostojne, družbene, spominske, kognitivne in metakognitivne strategije). Učne strategije in usvajanje štirih jezikovnih spretnosti. Učne strategije v učbenikih za učenje tujih jezikov.

Bralno in slušno razumevanje pri pouku tujega jezika

Razumevanje pri pouku tujega jezika. Razlike med bralnim in slušnim razumevanjem. Vrste branja/poslušanja. Vrste besedil, ki jih uporabljamo za preverjanje razumevanja: pripoved, opis, razlaga, utemeljevanje, dialog. Tipologija nalog, primernih za preverjanje razumevanja. Pregled primerov nalog (literatura, naloge z izpitov DELF/DALF, matura). Sestavljanje nalog na podlagi izvirnih in prirejenih besedil. Kriteriji prirejanja besedil.

Igra kot didaktično sredstvo

Pojem igre in njena smiselna uporaba pri pouku tujega jezika. Primernost igre za posamezno ciljno skupino – otroke, osnovno- in srednješolce, odrasle. Družabne igre. Igre za utrjevanje slovnice, besedišča, razumevanja in izražanja. Igre odkrivanja pravil. Izdelava pravil za posamično igro. Izdelava učne priprave. Izdelava potrebnih pripomočkov za igro v razredu. Preizkušanje iger.

Poučevanje in učenje slovnice (tuji jeziki)

Pojem »slovnice«. Jezikoslovna in predmetno-didaktična izhodišča obravnavanja slovnice pri pouku. Navezovanje obravnavanja slovnice z besedili (vnosna besedila, pisno in govorno sporazumevanje in sporočanje). Slovnica v različnih generacijah učbenikov. Vključevanje slovnice v pouk tujega jezika (primernost za posamezne ciljne skupine učencev). Tipologija nalog/dejavnosti pri obravnavanju slovnice (za uvajanje in urjenje slovnice). Preverjanje slovnicega znanja.

Spremljanje, preverjanje in ocenjevanje znanja tujega jezika

Skupni evropski okvir za tuje jezike. Listovnik učenca. Sprotno in končno ocenjevanje (pisni testi, ustno ocenjevanje, matura, zaključni izpit ipd.). Tipologija in sestavljanje nalog za preverjanje znanja (tudi splošna in poklicna matura, tekmovanje iz znanja tujih jezikov). Prednosti in slabosti takega načina ocenjevanja oz. opisovanja znanja.